

## İYİLİĞİN ÜÇ YÖNÜNÜ BİRLEŞTİRMEK

### 1. TÜM VARLIKLARI ÖZGÜRLEŞTİRECEĞİM

Başkalarına yardım etme isteğimiz kalbimizin açılmasına yardımcı olur ve iç ısıtan bir iyi niyet ve bağlantılılık hissi getirir. Sanki bir yolculuğa çıkmaya niyetlendiğimizde olduğu gibi, yardımsever dileğimiz hazırlanmamıza ve ihtiyaç olacak kaynakları toplamaya başlamamıza sebep olur. Kalpten sevecenlik ve şefkatimizi çile çekmekte olan tüm duyumsayan varlıkların muhatabı haline getirdiğimizde onları ayırım gözetmeden ve her koşulda zihnimizde tutarız, böylece duyumsayan varlıkları özgürleştirme dileğimiz gökyüzü kadar geniş olur. Bu şekilde diğerlerine fayda sağlamak için olan isteğimizin sınırları yoktur ve karşılaştığımız her durumda yepyeni biçimlerde doğabilir. Öyleyse niyet edip dilemeli ve umut edip dua etmeliyiz:

Dileğim: Tüm varlıklar çileden özgür olsun

Niyetim: Onları şunlardan özgürleştirmek için çalışacağım;

Acı, özlem, açlık, ve savaş çilesi

Cehaletten doğan çile

Izdırap verici hisler, duygular ve onların neticesi yalnızlık çilesi

Kapanmış ve korkmuş bir kalbe sahip olma çilesi

Sadece kendimizi düşünerek yaptığımız bencil eylemlerden dolayı doğan çile

Bir ağacı keserken aslında kendimizi kestiğimizi anlayamamaktan doğan çile

İçimizde kendimiz ve diğerleri için sevecenlik bulamamaktaki çile

Şeylerin kıymetini bilmemekteki çile

Hepimizin birbiri ile bağlantılı olduğunu bilmemenin çilesi

Küçük olduğumuz ve yardım edemeyeceğimizi düşünmenin çilesi

Nasıl dingin olabileceğimizi bilememenin çilesi

Birbirimize çeşitli yollarda şiddet uygulamanın çilesi

Kendimizdeki ve çevremizdeki güzelliği görmemenin çilesi

Hakikati işitmemenin çilesi

Samsaranın sonu gelmez çemberinde sonsuzca koşmanın çilesi

Gerçekte kim olduğumuzu bilmemenin çilesi

### 2. TÜM VARLIKLARI ÖZGÜRLEŞTİRİYORUM

Gerçekten pratik yapmaya başladığımızda artık yolculuğumuza çıkmış oluruz ve artık başkalarına yardım etme isteğimizden, onları yolculuğumuzun parçaları olan araştırma, derin düşünme ve meditasyonumuzun her aşamasına dahil ederek onlara gerçekten yardım etmek için çalışma noktasına geçeriz. Dharma pratiğini sevecenliğimiz için destekleyici bir obje ya da sevecenliğimizin odağı haline getiririz . Düşünürüz ki tüm varlıklar mutluluktan başka birsey istememekte ancak farkında olmadan büyük ızdıraplar doğuran işler yapmaktalar.

Düşünürüz ki beden, konuşma, zihinsel faaliyetler, mal mülk, aile, arkadaşlar ve diğer herşey geçici ve kestirilemez.

Sakinleşme pratigi uygulayarak duygu ve düşüncelerimizin ardından nasıl savrulduğumuzun daha fazla farkında oluruz ve dolayısıyla diğer varlıklarında aynı durumda olduğunu görürüz.

Kendimizde dahil tüm varoluşun sebep ve koşullara bağlı olarak şekillendiğini (bağımlı oluşum) ve dolayısıyla kendiliğinden oluşmuş bir varlığın olmayışını gördüğümüzde ise çile okyanusunun boş görünüşleri dolu birşeyler haline getirme (reification) böylece tutunma (grasping) arzu (desire) ve öfke (aversion) dalgaları ile beslendiği gerçeğine uyanırız. Tüm duyumsayan varlıklar her ne kadar içerisinde yüzüşleri boş bir hayalden ibaret dahi olsa bu okyanusta boğulmaktadır. Ben, diğerleri ve zihnin tüm diğer içeriklerinin hakikati olan boşluk, uyanma imkanını işaret etmektedir, iki oluşun, hakikatten ayrılmanın getirdiği çileden özgürleşmeyi. Ve bizler bunu direk olarak deneyimlemeye başladığımızda, kendilerini bu şekilde varoluşun hayaliliği gerçeğinin anlayışına götürerek çileden kurtaracak bir yola sahip olmayanlar için çok üzgün hissederiz. Bu şekilde içgörü (insight) ve bilgelik (wisdom) iyilik ve merhameti besler.

Bu anlayışı Tantra pratigiyle harekete geçirirken tüm varlıkları direk olarak Buda'nın saf varlıklar alanına (Mandala) dahil ederiz. Buda'nın beden,ses ve zihninin özünü temsil eden ışığın içimize akışı ile algımızın arınmasıyla diğerlerinde gördüğümüz tüm kusurlarının aslında bizim onların hakikatini görmeyişimiz olduğunu görmeye başlarız. Bu dönüşüm ile gördüğümüz,duyduğumuz,dokunduğumuz,tattığımız,kokladığımız,düşündüğümüz ve hatırladığımız herşey buda'nın ve çeşit çeşit görünüşleridir, iki olmama hali içinde kaynak boşlukla birlikten ayrılmadan belirip, kaybolan.

Ve nihai olarak Dzogchen ve Mahamudra'nın yansız açık farkındalığında hakikatimiz olan Buda doğamızın üç yönü olan dharmakaya, sambhogakaya ve nirmanakaya'ya açılarak gerçekte nasıl olduğumuzun hakikatini deneyimleriz. Bu durumda artık tüm varlıklar eforsuz bir şekilde herşeyi kapsayan merhametimizin içindedir.

Bu yolu yürüyerek boş görünüşleri dolu birşeyler haline getirme yani şeyleştirme ve beş zehir denilen cehalet, bağlanma, öfke,kibir, kıskançlık ile bezeli, saf olmayan izafi gerçeklik alanından (impure relative truth) bu beş zehiri aşamalı bir şekilde azaltarak ve şeyleştirmeyi boşlukta eriterek saf göreceli gerçeklik (pure relative truth) alanına gelmişizdir.

Böylece artık değişmez nihai gerçeklik, hiç doğmamış ve ölmeyecek olan kaynağın ayrımsızlık hali ikamet ettiğimiz yerdir.

### 3. TÛM VARLIKLAR DOĐASI GEREĐİ ÖZGÛRDÛR

En yüksek merhamet (Absolute compassion) biçimi muhattap olan ve muhattaplarından özgür merhamettir. Bu en nihai merhamette iyilikler sever özneler de onların merhametlerine obje edindikleri çile çekenler de, bu özneler ve nesnelere arasındaki alışverişler de yoktur. Çünkü hakikatte özne ve nesne yoktur. Özne ve nesne ancak bir ışık ve ses oyunudur.

En başından beri sadece ve sadece A vardır geri kalan herşey sadece hayaldir . Kurtarılacak ve kurtaracak hiç birşey yoktur, ancak bu anlayışa sahip farkındalık daima parlak, kucaklayıcı ve duyarlıdır. Bu değişmeyen hakikattir, doğal, inşa edilmemiş, dokunulmaz ve ifade edilemez, Bu tüm varlığın hakiki, ilksel, ezeli, doğal özgürlüğüdür.

Buna uyanma yolu tek bir adımdan ve tek bir an'dan kısa olabilir ya da samsarada çok çok fazla seyahati içerip çağlar boyu sürebilir. Bu sade bir şekilde gerçeğin nasıl olduğu ile olabilmeye olan gönüllülük ve kapasitemize bağlıdır.

#### *BÛTÛNLÛGÛN DAĐILIŞINI YOK ETMEK*

Doğamızdaki özgürlük, deneyimin kendiliğinden gelip geçen akıcı oyunundan keyif alır, ancak ayrımcılık haline götüren, boş görünüşleri dolu birşeyler haline getirme yani şeyleştirerek gerçeklik algısına tutunma tuzacağına düşmüş 'ben' tüm varlıklar gibi, kapının açıklığına kör bir vaziyette günlerimi kendim için inşa ettiğim hapishanenin duvarlarını tırmalamak ile geçiririm. Zihin hakikatinde hiç birşey yapmaya gerek olmaksızın özgürdür. Ancak ben bunu duysam da bu da sayısız düşünceler arasında ancak bir başka düşünce olarak kalmakta ve böylece kendimi ve diğerlerini özgürleştirmek için birşeyler yapma peşine düşmekteyim, niyetim iyidir, tüm varlıklar iyi,mutlu ve özgür olsun istemektedir. Bunu gerçekleştirmek için uğraşmaya istekliyimdir ancak özgürlük getirmek için verilen efor ikilik hapishanesini korur.

Bu çelişki, berraklık (clarity) için mücadele ettikçe aptallığımı daha da arttıran bir lanet gibidir. Oysa ki gereken tek şey hareketsizlik ve hareketin ayrı olmayışını görmektir. Hareket ile sarhoş olarak kayboluruz böylece hareketin de hakikatte hiç ayrılmadığı hareketsiz kaynak doğamızı görmezden geliriz.

Ve kaynak görmezden gelindiğinde bilen ve bilinen, yapan ve yapılan iki ayrı şeymiş gibi görünür, ve eğer bu yorumlama bizim dünya görüşümüz olarak iş görür ise ayrı oluşun imkansızlığının sonsuz uzayındaki yanlışsal ayrılığımızı sürdürürüz.

Parça bütünü kapsayamaz ancak bütün daima tüm 'parça'ları kapsar. İyiliğin ilk iki seviyesi nihai seviye olan üçüncü seviyenin içinde adeta gökyüzündeki bir gökkuşağı gibi mevcuttur. Dolayısıyla her ne kadar nihai olan hem birinci seviyedeki niyete dayalı hem de ikinci seviyedeki eyleme dayalı iyilikleri kapsasa da onlar nihai olanı kapsamaz.

Şu hayatidir ki deneyim alanının kaynaktan görünürdeki ayrılığının hiç bir zaman gerçek olmadığı hakikate uyanılmalıdır.

Çeşitlilikler bu bütünün, hakikatte bu bütünden ayrılmadan kendini gösteren zengin görünüşüdür.

Bunu duydum ancak yine de tüm varlıkları mutlu etme dileğimin yoğunluğu tarafından kendi benlik hissimi onaylamaya çekildim, böylece erdem tarafından yoldan saptırıldım.

Dharma görüşleri ve pratiklerine dair bir hiyerarşi oluşturma. Hepsi geçerli, aynı zamanda hepsi boş. Görüş ayrılığı, muhaliflik ve o ya da bu seçimleri ancak ve ancak ikilik içerisine hapis olduğunda ortaya çıkar. Bütün, bütün ve bölünmemiştir. Bütünü aydınlatan görüş ve bütünden aydınlanan görüş dharma'nın tüm yönleri arasındaki birlikte çalışma halini gösterir. Kutsal yolculuklar, ölen birisine destek olmak, ızdırap içinde olanla birlikte ağlamak, tümü boşluğun oyunudur. İki olmayışın hakikati yaşanırken herşeye izin vardır. Ve tüm dharma yolları dharmakaya'nın ışmasıdır.

*James Low 27 Mart 2020*

*Çeviri Mustafa mert Çelebi, Nisan 2020*